

Achtenveertigste Pastorale Brief 08 mei 2021 Zesde zondag van Pasen

voor parochianen en belangstellenden van de
H. Jacobus de Meerdereparochie N.W. Friesland

De volgende pastorale brief verschijnt 22 mei.

Geen ander menselijk gegeven
dat door de eeuwen heen
zo werd bezongen als de liefde.

Dichters, beeldende kunstenaars, liedjesschrijvers:
allemaal vinden ze hun inspiratie in de liefde.

Maar die geromantiseerde liefde is niet dezelfde
als de liefde waarover we horen in de lezingen van vandaag.

Jezus maakt liefde
tot het eerste en voornaamste gebod,
de opdracht bij uitstek voor wie Hem wil volgen.
Liefde wordt het herkenningsteken
voor wie zijn Geest wil uitdragen.

Verbondenheid met God bestaat immers alleen
in en door de liefde voor elkaar.

Vanaf heden verschijnt de brief minder frequent.

Voorlopig worden de vieringen
op zaterdagavond gestreamd

* Inleiding...

Door pastoor Marco Conijn

Zondag is het Moederdag. Het vieren van het moederschap gebeurde lang geleden al in het oude Griekenland. Ook in de katholieke kerk werd in vroeger tijden al aandacht besteed aan het moederschap van Maria. Voor de rest is het niet echt een oude traditie. Vanuit de Verenigde Staten is deze dag een kleine honderd jaar geleden in het westen geïntroduceerd. In 1924 greep de "koninklijke Maatschappij voor Tuinbouw en Plantkunde" de dag aan om moeders in de bloemen te zetten. Dit is een (commercieel) succes geworden, want nog altijd is het meest gegeven cadeau een mooie bos bloemen. Bij ons thuis kreeg mijn moeder ontbijt op bed. En ze was in mijn herinnering ook vrijgesteld van enkele kleine huishoudelijke taken, zoals afwassen. Overigens had mijn moeder niet zoveel met moederdag. Ze zei wel eens dat het voor haar iedere dag Moederdag was. (ja.... ze had en heeft schatten van kinderen!). Ik realiseer me goed dat voor heel wat vrouwen Moederdag confronterend en pijnlijk kan zijn. Neem de situatie dat je graag moeder had willen worden, maar het is je niet gegeven. Of in het gezin zijn de verhoudingen ernstig verstoord of je mist juist op Moederdag je overleden moeder of als moeder mis je je overleden kind(je). Het vieren

van Moederdag is iets geweldig moois, maar heel wat mensen hebben er ook zeer gemengde gevoelens bij. Laten we dat niet vergeten als we dit weekend onze lieve moeders in het zonnetje zetten.

Ook dit jaar verliep de nationale dodenherdenking op de Dam anders dan gebruikelijk. Vanwege de Corona pandemie was de plechtigheid niet publiekelijk toegankelijk. Zeer indrukwekkend vond ik de beelden van een verstillid Damplein. Na de gebruikelijke kranslegging en de twee minuten stilte sprak de 19 jarig Amara van der Elst. Haar eerste woorden waren: *“waar woorden tekortschieten, raakt de waarheid het hardst. Wat gedaan is zouden we liever vergeten, maar niet de lessen die het meebracht, want waar de een niet weet, kan de ander aanvullen”*. Het was een heel bijzondere voordracht. Ook de persoonlijke woorden die André van Duin sprak ontroerde me. Hij sprak met veel gevoel en wat hij zei kwam recht uit zijn hart. Hij wist op bijzondere wijze een verbinding te maken tussen de officiële herdenking op de Dam en de herdenking bij het homomonument. Hij zei: *“Het feit dat wij in Nederland sinds 1987, als eersten in de wereld, zo’n monument hebben, tekent onze vrijheid. De Vrijheid dat iedereen, hier zichzelf mag zijn. Zonder dat iemand anders daar wat van zegt.”* Aan het einde van zijn toespraak wierp Van Duin een handkus de lucht in, een gebaar naar zijn overleden partner Martin.

Daags erna werd in heel het land de vrijheid herdacht. Ook in onze eigen provincie. Commissaris van de Koning Arno Brok heeft op 5 mei het Bevrijdingsvuur ontstoken bij De Harmonie in Leeuwarden. Hij stond daarbij stil bij *“it feiliche hûs’* dat Fryslân in de Tweede Wereldoorlog kon bieden. In de oorlog *„wie Fryslân in feilich hûs foar tûzenen minsken op flecht foar ferfolging, geweld en honger”*. De commissaris roemde de stille helden, die heel bijzondere dingen hebben gedaan. *“Frijheid is as in hûs dat bliuwend ûnderhâld nedich hat. Foar dat ûnderhâld binne we allegear ferantwurdelik”*.

Op 5 mei hield Angela Merkel, via een videoverbinding, de 5 mei lezing. In haar lezing ging Merkel uitgebreid in op wat ons land onder de Duitse bezetting te verduren heeft gehad. Ze zei onder meer *“De misdaden verjaren nooit”* en ook *“Je kunt geen afstand doen van je geschiedenis. Er bestaat niet zoiets als een ‘streep eronder”*. Na de lezing ging ze in gesprek met studenten. Naar aanleiding van een vraag over vrijheid en vrijheidsbepalende maatregelen zei ze, dat de huidige pandemie en de grote vrijheidsbepalingen die daarmee gepaard gaan alleen te verdedigen zijn als ze tijdelijk zijn en mensen beschermen. Europa moet daarin solidair zijn. Tenslotte bedankte ze ons land, dat die uiteindelijk toch "de hand uitreikte" naar Duitsland voor verzoening. Het was volgens Merkel een begin van die Europese solidariteit.

Of die Europese solidariteit altijd even groot is, daar twijfel ik aan. Als het gaat om snelle besluitvorming, dan is Europa soms een “molensteen om de nek”. Neem de bestrijding van het Coronavirus en de inkoop van vaccins. Het is een pijnlijk gegeven dat wie de internationale ranglijstjes raadpleegt als snel tot de ontdekking komt, dat de EU ver achterloopt op landen als Israël, de Verenigde Staten en Groot-Brittannië. Hoe dat komt? Omdat besluitvorming traag verloopt en de Europese Commissie pas mag handelen als de 27 lidstaten er allemaal mee instemmen. Toen de Coronacrisis uitbrak had Europa op het gebied van volksgezondheid zelfs geen enkele bevoegdheid. Bijna geen enkel land durft het trouwens aan om Europa meer bevoegdheden te geven. Bijna ieder land wil (op bijna alle terreinen) zelf de controle en regie in handen houden en dus feitelijk ook kunnen bepalen hoe solidair (of niet) we met andere landen in Europa en de wereld zijn.

Tenslotte: de frequentie van de pastorale brief zoals u die wekelijks en de laatste tijd twee wekelijks ontving gaan we afbouwen. In het afgelopen jaar was het een ideaal middel om met elkaar contact te houden. Nu we weer met wat meer mensen naar de kerk mogen zal er nog een brief met Pinksteren komen en de 50ste brief verschijnt dan enkele weken later op 19 juli. Daarna laten we de brief verschijnen als “we wat te melden hebben”.

Ik wens u en jullie een fijn weekend toe en veel leesplezier.
Hartelijke groet, pastoor Marco Conijn (c.m.conijn@hotmail.com)

* Vanuit het pastoresteam...

Weer iets meer mensen toegelaten bij vieringen

De Nederlandse Bisschoppen hebben onlangs besloten om weer een beperkte verruiming toe te staan voor wat betreft het aantal aanwezigen bij vieringen. De verruiming geldt alleen voor grote kerkgebouwen die meer dan 300 reguliere zitplaatsen hebben. In deze grote kerken mag met ingang van 29 april 2021 maximaal tien procent van het totale aantal zitplaatsen bezet zijn. De huidige fase van de coronapandemie die als 'zeer ernstig' geldt laat nog geen verdere versoepeling toe. In kerkgebouwen met minder dan 300 zitplaatsen blijft het aantal gelovigen dat bij een viering aanwezig kan zijn nog beperkt.

De bisschoppen benadrukken dat de huidige Covid-cijfers nog steeds vragen om voorzichtigheid en terughoudendheid. Daarom blijft het protocol 'Kerkelijke leven op anderhalve meter' binnen de Rooms-Katholieke Kerk ook voor grote kerken onverkort gelden met alle regels over het onderling houden van afstand, reserveren, hygiëne enzovoort.

Vanaf het begin van de pandemie hebben de bisschoppen gezegd dat de kerk geen bron van besmetting mag worden. De bisschoppen zijn de parochies daarom dankbaar voor hun inzet om ook met de beperkte verruiming voor grote kerkgebouwen het protocol zorgvuldig te blijven uitvoeren.

Hoeveel mensen staan we in onze kerkgebouwen toe.

Sint Anna: 20 kerkgangers (excl. medewerkers)

Dronryp: 25 kerkgangers (excl. medewerkers)

Terschelling: 30 kerkgangers (excl. medewerkers)

Franeker: 45 kerkgangers (excl. medewerkers)

Harlingen: 45 kerkgangers (excl. medewerkers)

Samenzang is nog niet toegestaan. Het aantal cantores (koorzangers) is voorlopig nog teruggebracht naar één cantor in Sint Anna en twee cantores in de andere locaties.

Een mondkapje is op het kerkplein en in de kerk verplicht. Het is niet de bedoeling dat mensen in het kerkgebouw elkaar opzoeken en met elkaar gezellig gaan (bij)praten.

Streamen van vieringen zaterdagavond vanuit Dronryp

Door de vieringen op zaterdagavond te streamen kunnen we mensen die niet naar de kerk kunnen of nog niet durven, toch de verbondenheid met de parochie ervaren. Er wordt gestreamd op de facebookpagina van de parochie. Ook is er kort tevoren een link te vinden op de website die u aan kunt klikken. U bent dan live met de viering verbonden. Het is ook mogelijk de viering op een later moment terug te kijken.

Wanneer wordt er gestreamd:

Zaterdag 08 mei om 19.15 uur vanuit Dronryp (pastoor Conijn)

Zaterdag 15 mei om 19.15 uur vanuit Dronryp (pastor Gies)

Zaterdag 22 mei (Pinksteren) om 19.15 uur vanuit Dronryp (pastoor Conijn)

Ook wordt op zondag wekelijks een viering gestreamd vanuit Terschelling, uitgezonden via www.terchelling.tv. Hier geeft collega Susan Boukema regelmatig medewerking aan.

Website: www.heiligejacobusparochie.nl
Facebook: @HJacobusdeMeerdereparochie

Aanmelden voor vieringen

*De mogelijkheden tot kerkbezoek kunt u vinden in het parochieblad.
Het parochieblad is digitaal terug te vinden op de site.*

Belangrijk:

Als u zich niet goed voelt of verkouden bent wordt u verzocht niet te komen en als het kan u af te melden, zodat een ander in uw plaats kan komen.

Let op:

Mondkapje op het kerkplein en in de kerk verplicht!

Vooraf aanmelden voor de weekendvieringen wordt dringend aangeraden.

Het aantal zitplaatsen per kerk is nog beperkt. Aanmelden voor de weekendvieringen wordt aangeraden. Wanneer het maximale aantal plaatsen is bereikt moeten we u teleurstellen en kunt u niet meer worden toegelaten. Aanmelden voor de door-de-weekse vieringen is niet noodzakelijk. Aanmelden kan per mail:

Voor Harlingen: aanmeldenrkharlingen@hotmail.com
Voor Franeker: aanmeldenrkfraneker@hotmail.com
Voor Dronryp: aanmeldenrkdronryp@hotmail.com
Voor Sint Anna: aanmeldenrksint-anna@hotmail.com
Voor Terschelling: volkerssven@hotmail.nl

Als u niet kunt mailen, dan kunt u zich ook telefonisch aanmelden:

In Harlingen	bij Agnes van der Zee:	06-30695871
In Franeker	bij Loeki de Boer:	06-23547874
In Dronryp	bij Aggie Yntema:	0517-232476
In Sint Anna	bij Marjan Wewerinke	06-19979525
Op Terschelling	bij Sven Volkers	06-41768744

Omdat het aantal kerkplekken beperkt is, kunt u zich voor slechts één viering aanmelden. Nadat u ter kerke bent geweest kunt u zich weer voor een volgende viering aanmelden. Wij proberen op deze manier zo veel mogelijk mensen de gelegenheid te geven de komende tijd weer naar de kerk te gaan.

Fout in de parochieblad

Woensdagmorgen 2 juni wordt gevierd in Dronryp, niet in Harlingen

In het parochieblad staat helaas een fout m.b.t. de woensdagviering op 2 juni. Er staat dat er om 09.30 uur een viering is in Harlingen. Dit is onjuist. Er is wel een viering om 09.00 uur in Dronryp. *(Ter info: op de eerste en derde woensdag van de maand wordt om 09.00 uur gevierd in Dronryp. Op de tweede en vierde woensdag van de maand wordt gevierd in Harlingen om 09.30 uur)*

Website: www.heiligejacobusparochie.nl
Facebook: @HJacobusdeMeerdereparochie

* Gelovige Inspiratie...

door pastoor Marco Conijn

Schriftlezing

Uit de Handelingen der Apostelen

Toen Petrus binnentrad kwam Cornelius hem tegemoet en eerde hem met een voetval. Maar Petrus deed hem opstaan en zei: "Sta op, ik ben ook maar een mens." Petrus nam het woord en sprak: "Nu besef ik pas goed, dat er bij God geen aanzien des persoons bestaat, maar dat, uit welk volk ook, ieder die Hem vreest en het goede doet Hem welgevallig is." Terwijl Petrus nog zo aan het spreken was, kwam de heilige Geest plotseling neer op allen die naar de toespraak luisterden. De gelovigen uit de besnijdenis die met Petrus meegekomen waren stonden verbaasd dat ook over de heidenen de gave van de heilige Geest was uitgestort; want zij hoorden hen talen spreken en God verheerlijken. Toen zei Petrus: "Kan iemand nog het water weigeren, zodat deze mensen niet gedoopt zouden worden die juist als wij de heilige Geest ontvangen hebben?" En hij beval hen te dopen in de naam van Jezus Christus. Daarop verzochten zij hem nog enige dagen te blijven.

Het heilig Evangelie

Uit het heilig evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Johannes

In die tijd zei Jezus tot zijn leerlingen: "Zoals de Vader Mij heeft liefgehad zo heb ook Ik u liefgehad. Blijft in mijn liefde. Als gij mijn geboden onderhoudt zult gij in mijn liefde blijven, gelijk Ik, die de geboden van mijn Vader heb onderhouden in zijn liefde blijf. Dit zeg Ik u opdat mijn vreugde in u moge zijn en uw vreugde volkomen moge worden. Dit is mijn gebod, dat gij elkaar liefhebt zoals Ik u heb liefgehad. Geen groter liefde kan iemand hebben dan deze, dat hij zijn leven geeft voor zijn vrienden. Gij zijt mijn vrienden als gij doet wat Ik u gebied.

Ik noem u geen dienaars meer want de dienaar weet niet wat zijn heer doet, maar u heb Ik vrienden genoemd, want Ik heb u alles meegedeeld wat Ik van de Vader heb gehoord. Niet gij hebt Mij uitgekozen maar Ik u, en Ik heb u de taak gegeven op tocht te gaan en vruchten voort te brengen die blijvend mogen zijn. Dan zal de Vader u geven al wat gij Hem in mijn Naam vraagt. Dit is mijn gebod, dat gij elkaar liefhebt."

Overweging

Lieve vriendinnen en vrienden van Jezus,

Vindt u en vinden jullie het goed als ik zo begin met de preek. Het is niet echt een gewoonte om elkaar zo aan te spreken... maar toch is het goed om dat vandaag eens een keer te doen, immers, Jezus doet dat ook.

Vandaag zegt Hij tegen ons: "Jullie zijn mijn vrienden!"

Nu hebben wij mensen heel verschillende beelden bij het begrip Vrienden.

Je kunt Vriend worden van een vereniging, de Friezenkerk, van een museum of van de Apenheul. of dichter bij huis: van Oerol of van het paard van Friesland.

Als je Vriend wordt van een instantie, verbind je je met die "club" en maak je als vriend met een zekere regelmaat een donatie over.

Het woord "vriend" wordt in genoemde gevallen misschien wel heel gemakkelijk gebruikt.

Er zijn er ook die het woord vriend liever reserveren voor mensen die bijzonder voor je zijn, die waardevol voor je zijn.

Dan gaat het over persoonlijke vriendschappen.

Bij echte vrienden of vriendinnen, voel je je welkom, voel je je thuis, kun je alles zeggen en die zijn trouw in alle omstandigheden.

Alle mensen hebben behoefte aan echte vriendschappen, aan verbondenheid met een ander.

Toon Hermans schreef een keer een prachtig gedicht, wat me erg aanspreekt.....

*Je hebt iemand nodig, stil en oprecht,
die als het erop aan komt, voor je bidt en voor je vecht,
pas als die iemand, met je lacht en met je grient,
dan pas kun je zeggen: ik heb een vriend!*

Hier gaat het om vrienden, mensen die er echt voor jou zijn, ook al heb je ze jaren niet gezien.

Kom je ze dan weer tegen, dan pak je zo de draad weer op waar je gebleven bent.

Misschien gaan heel wat mensen dat de komende maanden ook wel ervaren.

Al ruim een jaar hebben velen van ons

bepaalde vrienden tijdelijk niet gezien vanwege de Corona pandemie.

Ja..... er is misschien wel wat contact geweest, op afstand,

maar mogelijk dat binnenkort fysiek contact weer mogelijk is,

nu steeds meer mensen gevaccineerd zijn en heel langzaam de samenleving weer wat open gaat en we met vrienden weer wat kunnen gaan ondernemen, zonder afstand te hoeven houden.

Afstand houden.....

We zijn er wel wat aan gewend geraakt.

Als je mensen dicht bij elkaar ziet komen denk ik meteen:

"pas op, afstand houden, wees voorzichtig"

Afstand houden.....

Wie gezond wil blijven houdt nog steeds afstand.

Wie vandaag de lezingen tot zich neemt

zal beluisteren dat in de lezingen juist een beroep wordt gedaan om afstanden te verkleinen.

En dat dan tussen mensen onderling en tussen mensen en God.

In de eerste lezing zegt Petrus:

'Nu pas besef ik goed dat God geen onderscheid maakt tussen mensen, maar dat Hij zich het lot aantrekt van iedereen.'

Die eerste lezing is een prachtig verhaal.

We horen hoe de apostel Petrus,

in de jaren 60 van onze jaartelling rondreist.

Door zijn prediking en de wijze hoe hij leeft laat hij zien hoe God oog heeft voor mensen.

Voor alle mensen, zonder onderscheid.

Petrus wordt geroepen bij Cornelius, een romeinse onderofficier van het leger.

Cornelius had een goede naam.

Hij leefde volgens de wil van God, deelde uit aan de armen, en was een man van gebed.

Toch was er een probleem met Cornelius.

De man was namelijk een Italiaan, en geen jood.

Onder de allereerste volgelingen van Jezus werd strijd gevoerd.

Er waren er die meenden dat alleen Joden echte volgelingen van Jezus konden worden.
En er waren er die meenden dat ook niet Joden volgeling konden worden.
Op weg naar Cornelius kreeg Petrus een visioen.
Petrus ziet in dat God niet de God van één bepaalde groep of volk is.
God is er voor iedereen. Dat zegt Petrus ook.....
'Nu pas beseft ik goed dat God geen onderscheid maakt tussen mensen,
maar dat Hij zich het lot aantrekt van iedereen'

Leven en samenleven tussen mensen is volkomen kansloos
als het niet gedragen worden door de overtuiging,
dat Gods ieder mens zijn liefde aanbiedt, iedere dag weer.
Petrus is duidelijk. Gods heil is voor ieder mens bestemd.
Hij heft de grens tussen Joden en niet Joden op.

Ondertussen noemt God ons vrienden.
We zijn als volgelingen vrienden en vriendinnen van Hem.
We zijn het ook van elkaar.
Dat zegt Jezus ons ook in het Evangelie.
'Dit is mijn gebod: dat gij elkaar liefhebt zoals Ik u heb liefgehad.'

Elkaar liefhebben, zonder onderscheid, want voor God zijn alle mensen gelijk.
Onderschrijven we dat?
De ervaring leert ons dat dit niet altijd vanzelfsprekend is,
maar ze leert ons ook dat dit onderscheid er niet mag zijn.
Toch blijven velen het moeilijk hebben met dit belangrijkste gebod van de Heer....

En toch: van ons wordt gevraagd om medemensen te respecteren, te waarderen
en vanuit een Goddelijke grondhouding lief te hebben.

Geloven is ook leren van ontmoetingen met mensen die in een andere context leven.
Sterker: Dat is ook noodzakelijk
Leven en samenleven tussen mensen is volkomen kansloos
als het niet gedragen worden door de overtuiging,
dat Gods ieder mens zijn liefde aanbiedt, iedere dag weer.

Lieve vriendinnen en vrienden van Jezus,
De hartewens van Jezus is dus:
dat mensen het hart openen voor elkaar, goed doen aan elkaar
ruimte geven aan elkaar, en elkaar liefhebben zoals God ons liefheeft.

Voorbede

Laten we ons richten tot God die liefde is,
met onze gebeden en zorgen, onze noden en onze dankbaarheid:

Bidden we voor de volkeren wereldwijd die dagelijks met geweld te maken hebben,
voor wie liefde en vrede woorden zijn uit een droomwereld:
dat de keten van haat doorbroken wordt en uiteindelijk de vrede wint.
Christus ons leven en ons behoud, wij bidden U, verhoor ons.

Bidden we voor allen die gedoopt zijn in navolging van Jezus en Zijn apostelen:
dat het gebod van de liefde in hen concreet wordt;
dat het geloof hen verbondenheid geeft en houvast.
Christus ons leven en ons behoud, wij bidden U, verhoor ons.

Bidden we voor ouders en kinderen, voor gehuwden en partners voor volwassenen en kinderen in een gebroken relatie: dat zij allen leven in liefde hoe de verhoudingen ook zijn; Dat vrede en liefde hen helpen van het leven iets goeds te maken.
Christus ons leven en ons behoud, wij bidden U, verhoor ons.

Bidden we voor onszelf die zoeken naar houvast dat wij door God bij de hand worden genomen en geborgenheid ervaren.
Christus ons leven en ons behoud, wij bidden U, verhoor ons.

Op Moederdag bidden we voor alle moeders of die zijn als moeder. Dat zij waardering en liefde mogen ontvangen voor alle liefde en zorg die zij gegeven hebben.
Christus ons leven en ons behoud, wij bidden U, verhoor ons.

Bidden we ook voor alle overleden moeders. Dat we met hen verbonden blijven, vanuit ons geloof, dat moederliefde sterker is dan de dood. Bidden we ook voor de overledenen voor hen die we dagelijks missen maar ook voor hen aan wie niet meer wordt gedacht en voor wie nooit meer een kaarsje wordt aangestoken..... dat de overledenen mogen leven in Gods nabijheid.

God van liefde, hoor ons bidden –
help ons in liefde te leven –
dat bidden wij U, U die leeft in eeuwigheid.

*** Voor de kinderen...**

Houd van elkaar!

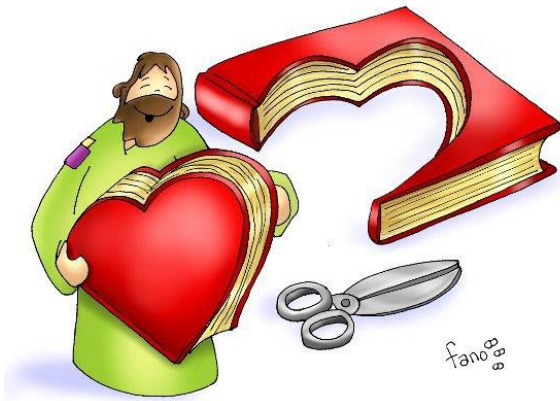

Jezus heeft eigenlijk maar een opdracht aan zijn leerlingen: Ze moeten van elkaar houden, zoals Jezus van hun houdt. Dat lijkt niet zo moeilijk. Toch gaat dat houden van verder dan iemand gewoon aardig vinden. Jezus was zelfs bereid om voor zijn vrienden te sterven. Wie zich Jezus' vriend durfde noemen, stuurde Hij de wereld in, om daar goede dingen te gaan doen.

De kinderen mogen nadenken over de mensen van wie zij houden. Wie zijn dat? Wat is het verschil tussen zelf gekozen vrienden en je familie? En is Jezus ook een vriend van wie wij houden, zoals Hij van ons, zijn leerlingen houdt?

Houd van elkaar (naar Johannes 15, 9-17)

Jezus zei tegen zijn leerlingen: "Ik houd van jullie, net zoals de Vader van Mij houdt. Volg mijn regels, want dan zal mijn liefde je de goede weg wijzen. Ik heb zelf ook mijn Vaders regels altijd gevolgd. En zijn liefde heeft Mij de goede weg gewezen. Ik vertel jullie dit, omdat Ik wil dat jullie net zo blij worden als Ik ben. Ik wil dat jullie gelukkig worden. Ik geef jullie één regel, die de allerbelangrijkste is, en die is: 'Houd van elkaar, zoals Ik van jullie houd'. Het meest kun je laten zien dat je van iemand houdt, doordat je, als het nodig is, zelfs wil sterven voor je vrienden. Jullie zijn mijn vrienden als jullie doen wat Ik aan jullie vraag. Ik zal jullie geen dienaren meer noemen, want dienaren weten niet altijd wat hun baas doet. Ik noem jullie mijn vrienden. Want aan jullie heb Ik alles verteld wat de Vader aan Mij heeft verteld. Jullie hebben Mij niet uitgekozen, maar Ik heb jullie uitgekozen. Ga de wereld maar in en doe goede dingen. De Vader zal jullie alles geven wat jullie nodig hebben, omdat jullie bij Mij horen. Maar Ik wil wel, dat jullie altijd van elkaar zullen blijven houden."

Gebed om van heel veel mensen te houden

Goede God,
Ik houd van mijn ouders,
ik houd van mijn familie,
ik houd van mijn vriendjes en vriendinnetjes.
Maar U God, U houdt van iedereen.
Voor mensen is dat niet altijd zo gemakkelijk.
Help mij om, ook als het moeilijk is,
van heel veel mensen te houden.
Dat vragen wij U in Naam van Jezus,
die zelf ons de liefde voorgeleefd heeft. Amen

Gesprek met de kinderen

Vriendschap is iets wat niet onbekend is bij kinderen.
Sterker nog, deze lezing is voor een keertje helemaal niet moeilijk te begrijpen voor de kinderen.
Praat met de kinderen over vriendschappen.

Van wie houden de kinderen?
(Papa, mama, de juf, een vriendje of vriendinnetje en broer of zus)

Probeer door te praten over 'houden van' en 'vriendschap'
Belangrijkste verschil: Je vrienden kies je zelf.

Weten de kinderen waarom ze bevriend zijn met hun vrienden?
Ze hadden tenslotte ook geen vrienden kunnen zijn.
(Dit is wel een hele moeilijke vraag)

Leg aan de kinderen uit dat Jezus zijn vrienden ook uitgekozen heeft.
Hij hield ook van zijn moeder en hield vast ook wel van nog meer familieleden,
maar Hij koos zijn vrienden zelf uit. Dit deed Hij omdat Hij iets zag in deze vrienden.
Hij wist dat ze Hem zouden steunen en de wereld een mooiere plek zouden maken.

Kunnen de kinderen zich voorstellen dat Hij zelfs voor ze wilde sterven?
De kinderen weten waarschijnlijk
dat Hij uiteindelijk voor zijn vrienden en voor alle mensen gestorven is.
Maar weten ze ook nog wat Jezus en zijn vrienden samen gedaan hebben?
*(U kunt er voor kiezen samen met de kinderen te kijken
naar wat Jezus allemaal gedaan heeft met zijn vrienden.
Vertel dan het kort verhalen over Jezus en zijn leerlingen aan elkaar.
Neem er zondig een kinderbijbel bij.)*

Vriendschapskaartjes maken

Benodigheden:
een kaartje voor ieder kind.
stiften en potloden
Geef alle kinderen een vriendschapskaartje.
Misschien kennen de kinderen de 'Liefde is...' tekeningen.
Dit is net zo iets, maar gaat over vriendschap.
Laat de kinderen zo veel mogelijk dingen bedenken die met vriendschap te maken hebben.
Deze schrijven ze op hun kaartje.

*** Gedachten van parochianen...**

Op omrop Fryslan was onlangs bij het programma "radio Moanneljocht" een bijdrage te beluisteren van Hedwig Louise Bakker Brandsma. Het betreft een onderduikverhaal van Gerson Salomon de Groot. Het was een bijzondere gebeurtenis die veel indruk maakte. Ze was een famke van 18 jaar. Ze heeft haar voordracht vertaald in het Nederlands.

Zijden draden

De Doelen staat blauw van de rook van goede sigaren, Hofnar en ook de Belinda sigaretten met filter, die overal op de tafels staan, worden opgerookt. Vandaag is het feest van pake Sible en beppe Waltuda, die vlak na de eerste wereldoorlog zijn getrouwd en vandaag vieren we het diamanten huwelijksfeest. Jong en oud zijn present, een palet van kleurrijke mensen en kinderen.

Als dank voor hun leven, dat zon en schaduw heeft gekend, zitten we 's ochtend eerst met elkaar in de Franciscuskerk op een steenworp afstand van de Doelen. Voor pake is dit eigenlijk het hoogtepunt van de dag, dichterbij onze lieve Heer zal het vandaag niet worden, een devote man die velen meeneemt in zijn gebed. De gasten, die halverwege de receptie binnenkomen lijken zonnebankbruin en zijn zeer chique gekleed. Ze vallen op knieën bij pake en beppe en zijn erg geëmotioneerd. De man in pak knoopt een kleurrijke sjaal om beppe Waltrude haar schouders en ze houden elkaar lang vast.

Gerson, een Joodse jongeman ondergedoken op de Snitersdyk in Bolsward, is door koelbloedig optreden van beppe Truud ontkomen aan de Duitse razzia. Als beppe uit de ochtendmis komt ziet ze dat Duitse soldaten een razzia uitvoeren. Ze schrikt en toch bewaart ze haar kalmte en loopt in haar eigen rustige tempo naar huis. Ze ziet dat Gerson in alle rust achter zijn spinnewiel zit. Tegen de gewoonte in neemt ze de voordeur om Ger te alarmeren. Hij kan net op tijd naar zijn schuilplek komen, achter een provisiekast. Losse uien en peper worden gestrooid om sporen te wissen. De soldaten met hun Duitse herders komen met veel bombarie binnen via de achterdeur. Jongemannen, die ver van huis deze taak uitvoeren, inspecteren het hele huis en blijven lang voor de kast staan. Beppe haar hart klopt in de keel en toch bewaart ze haar rust. De Duitse soldaten verlaten het huis zonder Gerson te ontdekken, een klein wonder.

De dankbaarheid van Gerson en zijn vrouw Sophia vult de Doelen en vermengt zich met de blauwe rook van goede sigaren, Hofnar.

Een week later zaten we weer bij elkaar eerst in de Franciscus kerk en later aan de koffietafel in de Doelen. Drie dagen na het feest is beppe Waltrude zeer plotseling overleden.

Het verschil

Naarmate je op je levenspad de genade krijgt dieper door te mogen dringen in het stille rijk van de onbekende ouderdom beland je ook in een steeds vreemdere wereld waarin je je steeds minder thuis voelt, een wereld die sinds de oorlog voornamelijk materiële welvaart is gaan nastreven op basis van oeverloze productie en nooit stoppende consumptie als ware levensdoelen. Met klimaatafbraak en welvaartsziekten waar niemand enig geluk aan beleeft. Als lemmingen moeten we meehollen en ondertussen proberen een eigen weg te gaan. Dat valt niet mee in de wereld van te begrijpen computertermen, maar wie die niet machtig is valt af, slachtoffer van een nieuwe vorm van euthanasie. Tenzij er een reddende digi-expert is. Want de bank is weg, de vertrouwde envelop heeft afgedaan. Digitaal is de nieuwe snelweg. En veel winkels zijn opgelost, verdwenen in de internet gemaks-route. De hoeveelheid energie die dat kost is voldoende om een deel van de aarde om zeep te helpen. De onmisbare sociamedia hebben het rijke plezier van het lezen van een boek bij de jeugd al aardig de grond geboord. Wat zit daar achter?

Al met al ervaar ik deze tijd slechts geschikt voor aangepaste hersenen die niet meer passen in mijn meegegroeide schedel. Waarom moet alles zo makkelijk mogelijk en met de hoogste snelheid? Wandel, loop trappen, gebruik je spieren, blijf gezond. Waarom is de moeiteloze E-bike zo 'supergezond'? En waarom gaan we zo nonchalant met de al merkbare gevolgen van de klimaatafbraak om? Mijn leven wordt een blijvend vraagteken.

Lang geleden heb ik in een tijd geleefd die zo vanzelfsprekend, zo rustig, zo menselijk was dat ik nu bij elke confrontatie met de opgepoetste showzegeningen van de moderne tijd een zo heftige

heimwee naar toen kan voelen, dat die pijn doet. Te intensief heb ik mogen ervaren hoe het is om in een aards paradijs te leven. Ondanks de toen bijbehorende tragedies van armoede, angst, ziekte en dood. Dat was in de tijd van mijn jeugd, die in 1931 begonnen is. De kerk, nee God, stond toen centraal. Zo althans heb ik dat mogen ervaren. Dat christelijke geloof leeft mijn hele leven al in me en houdt me altijd gelukkig.

Mijn Vredeskerk was het middelpunt van de volksrijke katholieke, God dienende wijk die Papendorp werd genoemd. Zondags was de kerk vier of vijf vieringen goed vol. Dat kwam natuurlijk ook doordat de zondagsmis verplicht was. En daar werd consequent gehoor aan gegeven, want, was ons ingeprent, God strafte onmiddellijk. Zinloos dus, die verplichting? Volgens mij niet. Ik heb er in ieder geval een levenslang diep geloof uit meegekregen. Met wisselingen, dat wel. Beter een verplichte mis dan geen mis. De mens is geneigd tot gemakzucht, hij moet af en toe een zetje hebben. God maakt het ons niet al te makkelijk, een zinvolle levensweg is een zoekende weg. Maar de puinhoop die wij er nu van maken verdient hij niet. Denk niet dat hij ons met de klimaatrampen straft. De gevolgen van onze roofstrapatsen van een onnodig luxe leven, treffen de natuur. En daarmee trekken wij zelf de natuur uit balans. We moeten God dan ook niet smeken om klimaatherstel, maar om een betere inborst die meer, nee vooral op God is gericht, gewoon via een klein gebedje bij alles wat we doen. En eenvoudig leven, niet kopen wat je niet nodig hebt. Zinloos offer? Nee, het kleinste offertje heeft al nut, net zoals één enkel 'onmeetbaar klein' suikerkorreltje meehelpt om van een kilo een kilo te maken.

Na de oorlog, vooral na de jaren '50, is in de maatschappij dat geestelijke aspect gestadig verwaterd tot het punt waar we nu zijn beland, het punt van afbraak. Men maakt plannen voor verbeteringen in de jaren 2030 of 2050 alsof wij nog de luxe van die datum hebben. Titanic-gedrag... De enig mogelijke redding is die van God, lach er niet om. Toen wij in 1940 de Nazi's over de vloer kregen stond voor iedereen vast: nu volgt Engeland. Als dat was gebeurd spraken we nu wellicht Duits (zoals André van Duin tijdens zijn speech op 4 Mei mooi zei). Maar wispelturige Hitler wou ineens eerst Rusland even onder de voet lopen. Dat werd zijn ondergang. Wie had zoiets als redding kunnen bedenken?

Nee, het is geen nostalgie die me zo aan dat verleden bindt, het is het alomtegenwoordige besef van God, de hechte plaats die de kerk toen al als huis van God had en waar je toen niet dan vol eerbied naar binnen ging, en het vanzelfsprekende om over God te praten tegen wie dan ook, wel of niet gelovig, dat me met heimwee vervult. Naast stille natuurgebieden geen plek zo van wezenlijk belang als de kerk met zijn vele rijke genaden waar je God kunt ontmoeten. De kerk is van alle tijden. Niets dwazer dan de kerk, Jezus, met het badwater weggooiën. Geloven is niet zeker weten, maar simpelweg vertrouwen hebben. Gewoon doen.

Natuurlijk, het geloof in die oertijd was nog heel kinderlijk. Maar als ge niet wordt als kinderen... Beter een kinderlijk geloof dan geen geloof. Leven is evalueren. Ik denk dat we nu in de evolutie bij het staartje van een soort pubertijd zitten en het lijkt me dat de eerste tekenen van een ontluikende spirituele volwassenheid in de vorm van mededogen met anderen die dat nodig hebben hier en daar al zichtbaar zijn, vooral ook bij jongeren.

Moge dat zo zijn, vooral in het ontdekken van eigen talenten, ten behoeve van de medemens! En zeker ook in het (dit wél via de multimedia!) bestrijden van racisme en fascisme waarvan ik in de oorlog de afschuwelijke gevolgen van dichtbij heb gezien. Dan komt de wereld wezenlijk vooruit! Juist alles wat jong is wil toch actie? Nou, kom op dan!

Wim van Bussel
Franeker

Oude wegen en oude stenen

Ik liep pas door een bos waar ik graag wandel. Ik kom in dat gebied al zo lang ik in Friesland woon - veertig jaar geleden verhuisden we van Rotterdam naar Leeuwarden. Deze dag werd ik verwelkomd met een uitbundig vogelconcert. Het is begin mei. De bomen lopen uit, her en der schieten bloemen op die de zomer aankondigen.

Tachtig jaar geleden was dit militair terrein, afgezet met prikkeldraad – streng verboden toegang. De Duitse bezetters hadden er in de buurt een vliegveldje. Om het gebied voor zware voertuigen gemakkelijker toegankelijk te maken werden verschillende zandwegen verhard met puin. Zolang ik hier wandel heb ik over deze gedeeltelijk verharde bospaden gewandeld. Een paar maanden geleden sprak ik er een man die in die jaren in deze buurt opgroeide. Hij vertelde me dat het puin op die wegen afkomstig is van het bombardement van Rotterdam. Sinds die dag voelt zo'n pad voor mij anders aan wanneer ik er mijn voeten op zet. Aan welk huis zat deze steen? en dat brok? Ik ga mijn vele voetstappen na die ik in mijn geboortestad heb liggen. Wie hebben er gewoond? Hebben ze de verschrikking overleefd? Ik denk daarbij aan verhalen die mijn vader ons over de oorlog vertelde. Hij kon dat levendig, ik zat er dan helemaal in. Hij verloor zijn broer Jan in de oorlog, ook mijn moeder verloor een jongere broer van haar, dat was Karel.

~~~~~

Op mijn pelgrimspad kom ik de geschiedenis ook overal tegen. En er langs hebben alle tijden hun sporen nagelaten. Zo ben ik gefascineerd geraakt door veel oudere stenen dan het Rotterdamse bombardementspuin. Kloostermoppen, tufsteen en âlde friezen die ik terugvind in de vele middeleeuwse kerkjes die onze provincie rijk is, die hebben de eeuwen doorstaan. Heel wat generaties zijn daar op al die zondagen samengekomen om naar een verhaal te luisteren, een verhaal van een man die de weg naar vrede wijst. Talloze andere mensen zijn er langs gelopen, gereden of er overheen gevlogen, of hebben ze getekend, geschilderd, gefotografeerd, beschreven en bestudeerd. En sommigen hebben zich misschien verwonderd. Van de vele middeleeuwse kloosters is echter zo goed als niets meer over. Die zijn zoveel eeuwen geleden grondig verwoest. Mensen van toen konden dat ook, daar heb je niet speciaal bommenwerpers voor nodig. Ik heb me weleens afgevraagd waar al die stenen gebleven zijn? Een paar heb ik er teruggevonden in het monument dat ik in Irnsum ontdekte, 'de meeting' – waar de oude heer- en pelgrimswegen van Oostergo en Westergo samenkwamen - dat ik getekend en genoemd heb in de laatste illustratie van de Onderweg. Het kaartje hieronder toont dat in vereenvoudigde vorm.

~~~~~

Dinsdagavond 4 mei 2021, 19 uur 55 zomertijd. Dodenherdenking – anders dan anders – met dit stormachtige weer – niet de stilte op dit uur die het lied van de merels altijd extra luid doet klinken – we leven in een merkwaardige tijd – ik heb wel de vlag halfstok - in de stad zag ik er weinig vanwege de storm – bezinning - vragen – ik luister naar de wind – kan ik er een antwoord in beluisteren ?

~~~~~

Bij de tekening van Irnsum aan de Boorne heb ik bloemen bij het monument laten groeien, voor de liefhebbers en kenners: Margriet, Ereprijs, Zilverschoon, Weegbree, Fluitekruid, Klimop (gouden hart), daslook, rode klaver, leverbloempje en klokjesgentiaan. Verder weg staan de meidoorns in bloei.

Ik wens ieder veel fleur en kleur toe, waarheen en waarlangs de weg je ook mag voeren,

Vrede en alle goeds,
Karel Jan Elsdijk

* Vanuit het bisdom, andere kerken en de wereld...

Onze jongeren zijn onze beste evangelisten

Door hulpbisschop Rob Mutsaerts

De jonge Kerk had als opdracht meegekregen het Goede Nieuws te verkondigen tot aan de uiteinden van de wereld. Er was geen sprake van enige strategie of een beleidsplan, ze hielden geen stafvergaderingen, er waren geen commissies en ze hadden geen kerkgebouwen of pastorieën tot hun beschikking, laat staan kathedralen. Ik wil niets afdoen aan het belang van al deze zaken, integendeel. Maar het is goed te bedenken wat de prioriteit was van de jonge Kerk. Zij had slechts één ding voor ogen: het Evangelie prediken. En de eerste christenen deden dat omwille van slechts één reden: Jezus die aan het kruis gestorven was, was uit de dood opgestaan. Hij die gestorven was, is verrezen! Zij waren er zelf getuige van. Dat is dan ook de bestaansreden van de Kerk. Er was iets ontzagwekkende gebeurd dat van immense betekenis is voor heel de mensheid. Dat konden ze niet voor zich houden. Iedereen mocht, of beter gezegd moest dit weten komen.

Jongeren kwijtraken of winnen?

Ik ben opgegroeid in de jaren zeventig, de jaren dat men van de verrijzenis een soort mythe maakte, een symbool, het verrijzenisverhaal als een soort literair genre: "De zaak Jezus gaat door." Dat Jezus daadwerkelijk verrezen was, nou nee, dat niet, maar men vond het wel een mooie metafoor uit die oude en toch ook wel een beetje onnozele tijd. Hier is het misgegaan. Als de verrijzenis alleen maar een symbool is dat elke tweederangs dichter had kunnen bedenken, waar zouden we ons dan nog druk over maken? Dan heeft er helemaal niets ontzagwekkends plaatsgevonden, niets om tot de uiteinden van de wereld te verkondigen. Als je jongeren kwijt wilt raken, is dit de perfecte manier. Van het enthousiasme van de eerste leerlingen over de verrijzenis van Jezus was dan ook niets meer overgebleven. Wil je jongeren voor je winnen, dan is passie voor hetgeen je vertelt absoluut noodzakelijk. En kennis van zaken. Geen ziellose fictieve verhaaltjes met moraaltjes.

Het enthousiasme

Ik luister in de auto doorgaans naar BNR. Ja, zelfs naar de Nationale Autoshow, terwijl ik helemaal niet geïnteresseerd ben in auto's. Als het ding mij naar mijn bestemming rijdt, vind ik het al gauw best. Waarom ik dan toch luister? Vanwege de gepassioneerde *petrolheads* die het programma presenteren, en hun kennis van zaken. Over de meest bizarre details weten zij met dol enthousiasme te vertellen. Laat een nanoseconde motorgeluid horen, en ze weten welke auto het is (met jaartal en al). Het is dit soort enthousiasme dat jongeren missen in de Kerk. We doen geforceerde pogingen om het leuk te maken, maar intussen maken we het vooral onnozel. Het hoeft niet flitsend te zijn, het hoeft niet maatschappelijk relevant te zijn, het hoeft niet te gaan over dingen die nu actueel zijn. Ze moeten merken dat het voor jou ontzettend belangrijk is en dat je er heel veel van weet. Dan zijn jongeren bereid om naar je te luisteren.

De ultieme vraag

De jaren zeventig (en de jaren die daarop volgden) waren pastoraal gezien rampzalige jaren. Er werd geen beroep gedaan op ons verstand, we kregen geen rationele antwoorden op de rationele vragen die we wel degelijk hadden. Van Jezus werd een Woodstock-hippie gemaakt die alles met de mantel der liefde bedekte en preken onderscheidden zich in niets van politieke toespraken. De ultieme vraag naar het geloof van deze hervormers werd angstvallig vermeden. Het begon bovendien op te vallen dat alles in twijfel getrokken en ter discussie gesteld mocht worden, behalve de opvattingen van de vernieuwers zelf. De vernieuwing en aanpassing aan de tijdgeest bleek de aanzet tot kerkelijk verval. Maar alles is nog niet verloren. Ik ontmoet her en der gezinnen en jongeren die zich oprecht verdiepen in het geloof. Het zijn trouwe kerkgangers en ze willen intellectueel uitgedaagd worden. Laat ze kiezen tussen een webinar over het milieu (*Laudato Si'*) of Thomas van Aquino, en ze kiezen voor het laatste. We moeten ze Augustinus, Athanasius, Thomas van Aquino, Chesterton en Ratzinger aanreiken. Een versimpeld katholicisme is niet aan hen besteed.

Leer van atheïsten

Atheïsten gaan wat dat betreft veel overtuigender te werk. Zij dragen argumenten aan. Die zijn volgens mij te weerleggen, maar van hun methodiek kunnen we leren. We hebben argumenten, historische en rationele. Een rijke intellectuele traditie getuigt hiervan. Vervolgens kunnen de jongeren met de moderne media aan de slag. Dat laatste moeten we vooral aan henzelf overlaten. Zij weten hoe ze met sociale media anderen kunnen bereiken. En dat is nodig, want de jongeren komen niet naar onze kerken, en ik kan het ze niet kwalijk nemen.

Jezus zag het potentieel van jongeren

Onze jongeren zijn onze beste evangelisten. Laten we niet vergeten dat de eerste evangelisten, de apostelen, jonge gasten waren. Jezus' leerlingen waren op enkele uitzonderingen na tieners. Dat verrast u wellicht. De apostelen tieners! Jezus had geen lage verwachtingen van hen. Deze leerlingen leefden overigens ook in een decadente tijd, maar Jezus zag hun grote potentieel. De leerlingen genoten onderricht over leer en leven door naar Hem te luisteren en tijd met de Meester door te brengen. Dat moesten wij ook maar eens vaker doen.

*Mgr. Rob Mutsaerts is hulpbisschop van 's-Hertogenbosch.
(overgenomen uit het Katholiek Nieuwsblad)*

Paus tot misdienaars: wordt heilig en wees uniek

Ter gelegenheid van de vijftiengste Nationale Bedevaart van Misdienaars in Portugal schreef de paus een brief aan de jongeren die in Fatima samenkwamen. Hierin zegt hij dat Christus van hen vraagt om heilig te worden en oorspronkelijk te zijn.

De oproep om de heiligen te imiteren is geen oproep om "een fotokopie" van een van hen te worden, schreef paus Franciscus. Ze is bedoeld om net als zij te proberen "het unieke en specifieke pad" te vinden dat God voor elke persoon in petto heeft. "Je moet ontdekken wie je bent en je eigen manier van heilig zijn ontwikkelen, wat anderen ook zeggen of denken. Heilig worden betekent volledig jezelf worden, worden wat de Heer wilde dromen en creëren." Paus Franciscus citeerde hierbij de woorden van de zalige Carlo Acutis: "Allen worden geboren als originelen, maar velen sterven als fotokopieën." Velen eindigen net als anderen, legde de paus uit, en benutten de gaven en unieke persoonlijke talenten niet die de Heer hun heeft gegeven. Hij waarschuwde de jongeren om niet te vervallen tot middelmatigheid, "die ons vernedert en grijs maakt. Het leven is niet grijs. Het leven moet ons naar grootse idealen leiden". "Volg geen negatieve mensen, maar straal het licht en de hoop uit die van God komen. Zoals je weet, stelt deze hoop niet teleur; dat doet ze nooit! Bij God gaat niets verloren, maar zonder Hem is alles verloren. Wees dan niet bang om je in de armen van de Vader in de hemel te werpen en te vertrouwen op Hem die ervoor zal zorgen dat je de oorspronkelijke heilige wordt die Hij wil."

Verder schreef de paus hoeveel geluk de misdienaren hebben om zo dicht bij het altaar te mogen zijn. Want daar, legde Franciscus uit, worden het brood en de wijn het lichaam en bloed van Jezus. "Stop al het enthousiasme van je leeftijd in je ontmoeting met Jezus. Bied Jezus je handen, je gedachten en je tijd aan, en Hij zal niet nalaten je te belonen, je ware vreugde te schenken en je te laten voelen waar het meest complete geluk te vinden is."

De paus vroeg de misdienaars om zich passend te gedragen bij het dienen van de Mis door hun innerlijke en uiterlijke houding in overeenstemming te brengen met wat ze doen. Vooral wanneer ze in de buurt van het altaar zijn, schreef hij, maar ook wanneer ze het kruisteken maken, zitten of deelnemen aan gemeenschappelijke gebeden en hymnen. "Het is waar, Jezus is daar net zo echt en volmaakt als in de hemel; en als Hij jou ziet, moet Hij een engel herkennen."

Bron: Catholic News Service en Vatican News